www.cartepedia.ro

Ursul își pierduse ochelarii și porni să îi caute.
Era o zi întunecată, iar norii se zăreau printre crengi.
Fără ochelari nu putea să meargă la pescuit și, dacă nu putea să meargă la pescuit, nu putea nici să o invite pe Ursoaică la cină și să contemple stelele împreună.
Fără ochelari, culorile se ștergeau și totul era alb-negru.
Găsi o piatră în formă de inimă și o puse bine în buzunar.
Se gândi că i-ar putea-o dărui Ursoaicei după cină. Și gândul acesta îl făcu să zâmbească.

www.cartepedia.ro

Deodată, se împiedică pe neaşteptate de Veveriţă.

— Hei, tu, uită-te pe unde calci, îi atrase ea atenţia.

— Îmi pare rău, mi-am pierdut ochelarii, se scuză Ursul. I-ai văzut cumva?

Veveriţa dădu din cap că nu.

— Dar tu, unde te duci? întrebă Ursul.

— Şi eu caut.

— Ce cauţi?

— Fericirea.

— I-auzi. Şi cum e fericirea?

— Încă nu ştiu, dar toată lumea vorbeşte despre ea şi mi-ar plăcea să o găsesc.

Ursul se scărpină în cap. Se tot gândea, dar nu ştia ce să spună.

— Îmi închipui că trebuie să fie foarte frumoasă şi plină de culori, dar fără ochelari nu te pot ajuta să o cauţi.

www.cartepedia.ro

www.cartepedia.ro